



မယ်မင်းဘုံ

ဆေးကျောင်းသား နှင့် ဖိနပ်ကွင်း

၂၈၆

ဟင်းရဲ့ ရနံ့နဲ့ တင် သူ့ရဲ့ ဆာလောင်မှုကို ပိုဆွဲဆောင်စေတာမို့ သူက ဗိုက်ဆာဆာနှင့်ပင် အားရပါးရကို ဆွဲတော့လေသည်။ ။ အားပါးပါး. . . လက်ရာကတော့ ရှယ်ပဲ။ ရန်ကုန်မှာ သာ ဒီလက်ရာ မျိုးနဲ့ ထမင်းဆိုင် လာဖွင့်လိုက်လို့ ကတော့ ရောင်းရချက်က နိုင်းလောက်ရှိမှာ ဖြစ်သည်။ ။

ကောင်းက ဆိတ်သားဆီပြန်နှင့် ထမင်းကို အားရပါးရကို အကြိုက် စားပြီးသွားလေလျှင် အစားပိတ်အနေဖြင့် ဆိုင်က အချို့ပွဲကို စေတနာပါစွာ ကျွေးလေသော ထန်းလျက်ရည် မုန့်လက် ဆောင်းကို သောက်လိုက်သည်။ ။ အင်း. . . ဒီဆိုင်က ဟင်း ထမင်းတင် လက်ရာကောင်းတာ မဟုတ် ဘူး။ ဒီလို ထန်းလျက်ရည် မုန့်လက်ဆောင်းတောင် အရသာက သူများ ထက် ပိုကောင်းနေပါလား။

ကောင်းက စားနေရင်းကမှ သူ့ကို ဒီဆိုင်မှာ ကျ လိုက်မကျွေးသော လေးလေးသာကို အိမ်ပြန် ရောက်မှ ပြောရမည်ဆိုတာ သတိရလိုက်သည်။ ။

သူ့အတွက်ကတော့ ပြောရမယ်ဆို ဒီနေ့ရက်တွေဟာ အလွန်ကို ပျော်ရွှင်မြူးတူးဖွယ်ရာ ကောင်းသော ရွှေရောင်ဆမ်း အချိန်ကာလများ ပဲဖြစ်သည်။ ။ ဆယ်တန်းကို ငါးဘာသာဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်ထားကာ

မိဘတွေက သူ့ရဲ့ အောင်မြင်မှုအတွက် သားလေးလိုရာမှန်သမျှ အရာရာကို ဖြစ်နေချိန်မို့ သူ့အတွက်က ထင်တိုင်းကြဲရနေသည့် ပျော်ရွှင်မှုများပင် ဖြစ်သည်။ ။ အခုလည်း သူ့ရဲ့ အချစ်ရဆုံးသော လေးလေးသာတို့ ရဲ့ မြို့ကို သူတစ်ယောက်တည်း ခရီးထွက်လာရင်း သူ့အစ်ကိုတွေ နဲ့ လည်လို့ ပတ်လို့ ဝတော့ သူတစ်ယောက်တည်း တစ်ကိုယ်တော် ဆိုင်ကယ်စီး ထွက်လာခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ ။

အခုတော့ လည်ရပတ်ရတာလည်း များ ပြီ။ ဗိုက်လည်း ခွေးနမ်းရလောက်အောင် အမုန်းဆွဲခဲ့ ပြီးပြီဆိုတော့ အိမ်ပြန်ကာ တစ်ရေးတစ်မော ခေါ်ဖို့ ပဲ ရှိတော့သည်။ ။

"ဒီမှာ ပိုက်ဆံရှင်းမယ်နော်"

ကောင်းက ဘေလ်တောင်းလိုက်ကာ ဘေလ်အလာမှာ ရှာဖွေရေးတစ်ချောင်းဖြင့် သွားကြား ထိုးနေကာ ဝိတ်တာမိန်းကလေး တွက်ပေးတာကို စောင့်နေလိုက်သည်။ ။

"အစ်ကိုကြီးက ထမင်းတစ်ပွဲ၊ လိုက်ပွဲသုံးပွဲ၊ ဆိတ်သားနှပ်ရယ်၊ ခရမ်းချဉ်သီးဆားထောင်း နဲ့ ဆိုတော့ နှစ်ထောင့်ငါးရာ၊ ဒါက ကြက်ကုန်းဘောင်ရယ် ရေသန့်တစ်ဘူးရယ်ဆိုတော့ အားလုံး ပေါင်း လေးထောင့်သုံးရာပါ"

"ဟား... တကယ်တန်တယ်ဟေ့၊ ဒီလောက် အဝစားတာတောင် ဒါပဲကျတယ်၊ ညီမတို့ ဆိုင် က ဟင်းချက်လက်ရာကတော့ တကယ့်ရှယ်ပဲသိလား"

ကောင်း တကယ့်ကို သက်သာသောနှုန်းမို့ အံ့ဩမိရင်း ဆိုင်ကောင်းကြောင်းကို ချီးကျူးရင်း မှ ပိုက်ဆံအိတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ။ ဟင်းတွေ တစ်ပွဲ တစ်ပွဲ ထည့်ထားတာဆိုတာလည်း မနည်းမနော။ အဲဒါကို တကယ့်

သက်သက်သာသာမို့ လူက အံ့သြနေရတာဖြစ်သည်။ ။

"ရန်ကုန်မှာ သာ ဆိုင်ဖွင့်ရင် အရမ်းကို ရောင်းရမှာ သေချာပဲ"

ကောင်းက စကားပြောနေရင်းကမှ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက ပိုက်ဆံအိတ်ကို နှိုက်နေတာ အိတ်က လုံးဝကို စမ်းကိုမစမ်းမိသေးချေ။ ဒီဘက်အိတ် မဟုတ်ဘူး ထင်တယ်။ ကောင်းက ညာဘက် ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲ ထပ်စမ်းကြည့်တယ်။ ဟင်. . .မဟုတ်သေးပါဘူး။ အနောက်အိတ်ထဲမှာ များ လား။ ကောင်းက လုံးဝကို ပြားချပ်ကပ်နေသော ဘောင်းဘီအိတ်ထဲကို ဘေးစမ်းလိုက် ရှေ့စမ်းလိုက် တွေ့ များ လာတော့ ကောင်မလေးက သူ့ကို မသင်္ကာစရာ မျက်လုံးတို့ ဖြင့် ကြည့်လာ၏။ သူ့ကို ဘာလဲ ဆိုတဲ့ အထာဖြင့် ကြည့်နေတာကြောင့် ကောင်းက သူ့ကို အဲဒီ ဒီဇိုင်းနဲ့ ရှိုးနေတာကြီးကို ဖုသွားတာမို့ သူက ဘာမှ ရှိမနေသည့် အဲဒီဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ကိုပဲ အသည်းအသန်တွေ ဇွတ်ရှာနေရင်းမှ ဦးနှောက်ကလည်း အိမ်ကထွက်လာတုန်းက အသေအချာပါလာတဲ့ အိတ် ဘယ်ရောက်သွားလဲဆိုတာ အလျင်အမြန် စဉ်းစားနေမိသည်။ ။

ဟား. . .ကွိုင်ပဲကွာ။ အိတ်က တစ်နေရာရာမှာ ကျန်နေပြီဆိုတာ သေချာသွားပြီမို့ သူက ကိစ္စ ပြတ်အောင် ရှင်းဖို့ ကောင်မလေးကို လေပြည်ထိုးရတော့သည်။ ။

"ဟို. . .ခဏလေးနော် ညီမ၊ အိတ် ဘယ်မှာ ထားမိမှန်း မသိလို့ "

ကောင်မလေးက သူ့ကို ဟုတ်ရဲ့ လားဆိုတဲ့ အကြည့်တွေဖြင့် ကြည့်တာကြောင့် ကောင်းက စိတ်အိုက်လာရကာ. . .

"ကိုယ့်ပိုက်ဆံအိတ် ရှာလိုက်ဦးမယ်၊ ဘေလ်ရှင်းမယ်ဆို ခေါ်လိုက်မယ်လေ"

"ဟုတ်ကဲ့"

ဟုတ်ကဲ့ရဲ့ နောက်မှာ လေသံနဲ့ သူ့ကိုကြည့်တဲ့ မျက်လုံးက စောင့်ကြည့်မယ်လေဆိုတဲ့ ပုံစံတွေ ပါဝင်နေကာ လူမှုရေးအရ ခဏအခွင့်အရေးပေးတဲ့ သဘောဖြင့် ကောင်မလေးက ထွက်သွားပေးလေ သည် ။ အဲဒီကောင်မလေး ထွက်သွားတော့မှ ပဲ သူက ဒေါင်းတောက်အောင် ရှာရတော့တာ ဖြစ်သည် ။ သူဝတ်ထားတဲ့ ကုတ်ရဲ့ အိတ်ကပ်ထဲမှာ လည်း ပိုက်ဆံအိတ်က ရှိမနေပေ။

သူ ဘယ်လိုပဲရှာရှာ လုံးဝရှိမနေတာက သေချာသွားပြီဖြစ်တာမို့ ကောင်းက ဖုန်းထုတ်ကာ လေးလေးသာဆီ ဖုန်းခေါ်ဖို့ လုပ်ရတော့သည် ။

ဟား...ရှစ်ထိ...သေလိုက်စမ်းကွာ။ ဖုန်းက No Service ဖြစ်နေပြီ။ လေးလေးသာ အိမ်နဲ့ ဒီဆိုင်ကလည်း တော်တော်လေးကို လှမ်းတာမို့ သူ့အတွက် တကယ့်ကို ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲ အခြေအနေ ကို ရောက်ပြီဖြစ်တာမို့ လေးလေးသာဆီကို ဖုန်းကတော့ မဆက်လို့ မဖြစ်တော့ပေ။ ဆိုင်ထဲမှာ က လိုင်းကို လုံးဝပျောက်နေတာမို့ ကောင်းက လိုင်းမိလိုမိငြား မတ်တတ်ထရပ်လိုက်လျှင် ကောင်းရဲ့ ခြေလှမ်းတွေ လှမ်းစခြင်း မပြုရသေးခင်မှာ ပဲ သူ့ရဲ့ အင်္ကျီကုပ်ကို လှမ်းဆွဲခြင်း ခံလိုက်ရ၏။

"ဒီမှာ ရှင့် ဒီလိုပြေးလို့ ရရိုးလား။ အခု ပြန်ထိုင်လိုက်"

အင်္ကျီကုပ်ကို ဆွဲထားတာက တကယ့်ကို တင်းခနဲ ဖြစ်သွားရတာကြောင့် ကောင်းက လည်ပင်းအစ်နေကာ ပြန်ထိုင်ချလိုက်ရင်း ဒေါသတကြီး ပြောရင်းက အတင်းရုန်းပစ်လိုက်သည် ။

"ဟာ...လွှတ်စမ်းပါ။ ဘာလုပ်တာလဲ"

သူက ရုန်းလိုက်ရင်း သူ့အင်္ကျီကုပ်ကို လာဆွဲသောသူကို ကြည့်လိုက်
လျှင် မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်တာမို့ အံ့အားသင့်သွားရသည် ။
မိန်းကလေးက တကယ့်ကို အာဂပုံစံဖြင့် သူ့ကို ရဲရဲ တောက်ကြည့်ကာ..

.

"သူများ ဆိုင်မှာ စားပြီးရင် ပိုက်ဆံရှင်းရတယ်ရှင်"

"ဟား...ဘယ်သူက မရှင်းဘူး ပြောနေလို့ လဲဗျ"

ကောင်းက ဒေါကန်သွားရကာ ခပ်တင်းတင်းပြောလိုက်လျှင် ခေသူ
မဟုတ်သော မိန်းကလေး က သူ့ကို ဆတ်ဆတ်ထိမခံ ပြန်ပြောလေ
သည် ။

"အဲဒါဆို ဘာလို့ ထွက်ပြေးတာလဲ"

"ဘယ်မှာ ထွက်ပြေးလို့ လဲ။ ဒီမှာ ဖုန်းလိုင်းမမီလို့ အပြင်ထွက်ဆက်
မလို့ ဟာ"

"ဟင်း...ဟင်း...ဒါမျိုးအကွက်တွေ ရိုးနေပြီ၊ ရှင့်နှယ် အံ့ပါရဲ့ ရှင်၊
ရုပ်ကလေးမှ အားမနာ၊ သူများ ဆိုင်မှာ အလကား ဖရီးဝင်စားချင်ရ
တယ်လို့ "

"ဘာဗျ"

ကောင်းက တင်းတာကတော့ အသေတင်းသွားရပြီဖြစ်သည် ။ သူ့ဘ
ဝ မှာ ဒီဘာမဟုတ်တဲ့ ခနောနီခနောနဲ့ ထမင်းဆိုင်က စားပွဲထိုးမိန်းမ
တစ်ယောက်ရဲ့ အပြောအဆိုကို ခံရလိမ့်မယ်လို့ တွေးတောင် မတွေး
ထားခဲ့ဘူးပါ။ ပြောလိုက်တာများ တကယ့်ကို ရစရာမရှိ အခြေအနေမို့
ကောင်းက ရှက်လည်း ရှက်၊ ဒေါသလည်း ထွက်ရလေတော့သည် ။ ဒါ
ပေမဲ့ အခြေအနေကလည်း တကယ်ကြီးကို အပြောခံရမယ့် အနေအ

ထား ရောက်နေပြီမို့ သူက အော်ပစ်ချင်လောက်အောင်ကို စိတ်ဆင်းရဲရတော့ သည် ။

"ပိုက်ဆံလေး နှစ်ပဲခြောက်ပြားလောက်အတွက်နဲ့ ကျုပ်သိက္ခာအကျမခံဘူး၊ ဘယ်သူကမှ လည်း အလကားစားဖို့ အစီအစဉ်မရှိဘူး၊ မင်းတို့ဆိုင်ရှင် ဘယ်မှာ လဲ၊ ငါဆိုင်ရှင်နဲ့ ပဲ စကားပြော မယ်"

"ဆိုင်ရှင်ကတော့ ကျွန်မပဲ၊ ဘာပြောချင်သလဲ ပြော"

သူ့ကို ခါးထောက်၍ ဆိုင်ရှင်ပါလို့ ပြောလိုက်တဲ့ ပုံစံက တကယ့်ကို ဆတ်ဆတ်ကြဲအထာမို့ သူက သူနဲ့ မှ အသက်မတိမ်းမယိမ်းလောက်ပဲရှိမည့် ရွယ်တူမိန်းကလေးက သူ့ကုပ်ကိုဆွဲကာ သူ့ခိုး ဖမ်းသလို ဖမ်း၍ ဆိုင်ရှင်ကလည်း သူမပါဆိုတော့ ပြောရမယ့်စကားတွေတောင် နည်းနည်းတော့ တွန့်စကွန့် ဖြစ်သွားရသည် ။

"ပြောလေ၊ ရှင်က ဘာကို ပြောချင်တာလဲ"

သူ့ကို မေးခွန်းထပ်ထောက်လာတာမို့ ကောင်းက မပြောချင်ပေမဲ့ ပြောရခက်စကားကို ပြောလိုက်ရတော့သည် ။

"မင်းက ဒီဆိုင်ပိုင်ရှင် ဆိုတော့လည်း ပြောရတာပေါ့။ ငါက ဒီမြို့ကို အလည်လာတဲ့ ဧည့်သည် ပါ။ အခု လျှောက်လည်ရင်းနဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်က ဘယ်နားကျကျန်နေခဲ့မှန်း မသိဘူး။ အဲဒါ ကြောင့် အခုစားထားတာတွေ ရှင်းပေးဖို့ ငါ့ဦးလေးကို ဖုန်းဆက်ခေါ်မှ ရမယ်၊ ဒီမှာ ဖုန်းလိုင်းက မမီဘူးဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒီတော့ ဒီထမင်းဖိုးရှင်းပေးနိုင်ဖို့ မင်း ဖုန်းတစ်ကောလောက် ပေးဆက်ပါ"

"ကောင်းပြီလေ၊ ရော့ . . .ဆက်ပါ"

ကောင်းရဲ့ ရှေ့သို့ ဖုန်းထိုးပေးလျှင် ကောင်းက ဖုန်းကိုယူလိုက်ကာ

လေးလေးသာဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်တော့သည်။ ။ ဒီအချိန်မှာ သူဟာ ဗေဒင်
တွေ ဘာတွေများ မေးကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကံဇာတာ ဟာ အင်မတန်
မှ ညံ့နေပါတယ်ပဲ ပြောလေမလားဟု ထင်ရလောက်အောင် ကံဆိုးစွာ
လေးလေးသာ ဖုန်းက စက်ပိတ်ထားပါသည် တဲ့ ။

သူက စိတ်ညစ်ညူးစွာ ထပ်ခေါ်နေသေးလျှင် စိတ်မရှည်တော့သော
သူမက...

"ကဲ...ကဲ...ခေါ်လို့ မရဘူးဆိုရင်လည်း ခေါ်မနေနဲ့ တော့၊ ဒီကိစ္စကို
ဘယ်လိုရှင်းမှာ လဲ၊ အချိန်သိပ်မရှိဘူး၊ ဝါဝါ... သူစားထားတာ ဘယ်
လောက်ကျလဲ"

"လေးထောင့်သုံးရာပါ"

"ကဲ...ဖုန်းလည်း ခေါ်မနေပါနဲ့ တော့၊ ပိုက်ဆံလည်း ရှင်းမနေနဲ့
တော့၊ ဒီထမင်းတစ်နပ်ကို လှူလိုက်တယ်လို့ ပဲ သဘောထားလိုက်တယ်
"

ကိစ္စကတော့ ယေဘုယျအားဖြင့်တော့ အဆင်ချောသွားပြီပဲဖြစ်သည်
။ ဒါပေမဲ့လို့ သူ့ရင်ထဲမှာ ကလိ ကလိ ဖြစ်ကျန်နေ၏။ သူကတော့ ဒီ
အပြောကြီးကို လုံးဝဘဝင်မကျပေ။ မျက်နှာပေး အချိုး အချိတ်က သူ
စိတ်ထဲ ဖုစေတာမို့ ကောင်းက ရိုးလံတော့ အကျမခံနိုင်စွာ ငြင်း
ပစ်လိုက်တော့သည်။ ။

"မလိုပါဘူး၊ မင်းကို တန်ရာတန်ကြေး ပြန်ပေးမှာ ပါ၊ အခု ငါ့မှာ ပို
က်ဆံအိတ် မရှိတော့လို့ မင်းပိုက်ဆံကို မပေးနိုင်ဘူး၊ အဲဒီတော့ အဲဒီငွေ
ပမာဏနဲ့ ညီတဲ့ အလုပ်တစ်ခုခု ငါလုပ်ပေးမယ်၊ တန်ရာတန်ကြေးပေါ့
ကွာ"

"ရပါတယ်၊ မပေးပါနဲ့ လို့ ပြောပြီးပြီပဲ"

"ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ငါကတော့ သူများ ဆီက အလကားမစားတတ်ဘူးကွ၊ ကဲ...ပြောပါ၊ ငါ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ"

ကောင်းက အပြတ်မေးလိုက်လျှင် မိန်းကလေးက သူ့ကိုပြီးမြဲစိုက်ကြည့်ကာ...

"ကောင်းပါပြီ၊ ရှင် သိပ်လုပ်ချင်သပ ဆိုတော့လည်း လုပ်ပေါ့။ ပန်းကန်တွေ ဆေးစရာမှ တစ်ပုံကြီးပဲ။ ရှင် ပန်းကန်သွားဆေးလိုက်။ အဲဒါ ရှင့်ရဲ့ လုပ်အားခပေါ့"

"ပန်းကန်ဆေးရမယ်"

ကောင်းက ထင်မထားတာမို့ အံ့တော့ အံ့ဩသွားရလေသည် ။ အေးပေါ့လေ...သူ့ဘက်က တန်ရာတန်ကြေး လုပ်အားတစ်ခုတော့ ပေးရမှာပေါ့။ မမျှော်လင့်သော အခြေအနေမျိုး ဖြစ်လာတာ ကြောင့် သူက အဲဒီကျပျောက်သွားတဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကိုသာ ဒေါသထွက်ရလေတော့သည် ။

"ဟုတ်တယ်၊ နောက်မှာ ပန်းကန်တွေ ဆေးရမှာ ဖြင့် အပုံအပင် လိုက်ပဲ။ ဝါဝါ... သူ့ကို နောက်ဖေးထဲခေါ်သွားလိုက်"

ကောင်းက ရင်ထဲက ခံပြင်းစိတ်တစ်ခုက ဖွားခနဲ လှိုက်တက်ဆူပွက်လာလေသည် ။ ဒါပေမဲ့ လည်း သူ့စိတ်ကိုလျှော့လိုက်ရကာ မာနတွေ ခဝါချ၍ နောက်ဖေးထဲ ဝင်လိုက်လာလိုက်သည် ။ ထမင်း ပန်းကန်၊ ဟင်းပန်ကန်တွေက မနည်းမနောပေ။

ကောင်းက သူမရှင်းနိုင်သည့်စရိတ်အတွက် သူ့လုပ်အားခကို ပြန်လည်ပေးဆပ်ဖို့ အတွက် အနားမှာ ရှိသည့် ခွေးခြေခုံပုလေးမှာ ဝင်ထိုင်ကာ ဘုံပိုင်ခေါင်းကရေကို စတင်ဖွင့်ချလိုက်သည် ။ စိတ်ထဲမှာ ခံစားနေရ

သော ဖီလင်ကြီးသည် အရမ်းကို အောက်သိုးသိုးဆန်လာကာ သူ့ကို အချေရုပ် ဖြင့် ကျောသလို ပြောလေသော ဆိုင်ပိုင်ရှင် ကောင်မလေးကို တော့ တကယ်ပဲ အချဉ်ပေါက်ရလေ သည် ။

ဘယ်လောက်ပဲ အချဉ်ပေါက်ပေါက် လောလောဆယ်မှာ တော့ သူ ဟာ တောင်လိုပုံနေတဲ့ ပန်းကန်တွေကို ဆေးနေရပါသည် ။

(၂)

ချို့လက အနေတော်လှီးဖြတ်ထားကာ ကြော်ထားသော အသီး အရွက်နှင့် ပုစွန်တုပ်ကို ဖြန့်ထားတဲ့ ကြက်ဥပေါ်သို့ အလောတော် ဖြန့် ထည့်လိုက်ကာ ငရုတ်ကောင်းမှုန့်ပါးပါးလေး ဖြူးပြီး နောက် အပြားလို က် ဖြန့်ကြော်ထားတဲ့ ကြက်ဥကို လေးဖက်ညီအောင်ခေါက်ကာ တီထွင် ဖန်တီးမှု အသစ် လုပ်နေတာ ဖြစ်၏။ ဒီကနေ့အတွက် Menu အသစ်က ပုစွန်နှင့် အသီးအရွက်စုံ ရောကြော် ကာ တီထွင်ထားသည့် ကြက်ဥလိပ် ပုစွန် အစာသွတ်ပဲ ဖြစ်၏။

လေးထောင့်ပြားလေးဖြစ်အောင် ခေါက်ထားသော ချစ်စရာ ကြက်ဥ လိပ်လေးရဲ့ ဝါလွင့်လွင့် အရောင်လေးပေါ်မှာ စားချင်စဖွယ် မျက်စိပဒါ သဖြစ်အောင်လို့ ချို့လက ပြုံးနေသည့် မျက်လုံးလေး နှင့် နှုတ်ခမ်းလေး ဖြစ်အောင် မရောနှီးစံဖြင့် ပုံစံဖော်လိုက်သည် ။ ပန်းကန်မှာ စိတ်တိုင်းကျ အလှဆင် ပြင်ဆင်ပြီးသွားသောအခါ ချို့လက ကြည်နူး ပျော်ရွှင်စိတ်ဖြင့် ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲက Sony Xperia Z2 ဖုန်းအသစ် လေးကို ထုတ်ကာ Resolution ကောင်းသော ကင်မရာဖြင့် ချို့လရဲ့ အ နု ပညာလေးကို မှတ်တမ်းတင်ပြီးနောက် တစ်ခုခုဆို လေလှိုင်းပေါ် တက် လက်တို့ ရမှ ကျေနပ်လေ သော ချို့လအတွက် facebook ပေါ်သို့ ပုံတင်ရသည် ။

ထုံးစံအတိုင်း ချို့လရဲ့ account မှာ တင်နေကျဖြစ်တဲ့ ဒီနေ့အတွက် နှလုံးသားအားဖြည့်အစာ ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်အောက်မှာ ကြက်ဥလိပ်ပုစွန် အစာသွတ်ရဲ့ ဒဿနလေးကို Type ရိုက်လိုက်သည်။

ကြက်ဥလိပ်ပုစွန်အစာသွတ်

လူသားတွေရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဟာ ဒီအစားအသောက်လေးကို ဥပမာပြုပြီး ဆင်ခြင်သင့် တယ်လို့ ချို့လကတော့ ထင်တယ်။

အပေါ်ယံလွှာကနေ ဖုံးထားတဲ့ ကြက်ဥလိုမျိုး နှလုံးသားနဲ့ ကိုယ့်ချစ်သူအပေါ်ကို ချစ်မယ် ဆိုရင် ဘေးက ပြင်ပအနှောင့်အယှက်တွေဖြစ်တဲ့ ဓား၊ ဇွန်း၊ ခက်ရင်း စတဲ့ အရာတွေက ဝင်ဖျက်ဆီး လိုက်မယ်ဆို ကိုယ့်ရဲ့ ချစ်သူဖြစ်တဲ့ ပုစွန်အစာသွတ်လေးဟာ ဓား၊ ဇွန်း၊ ခက်ရင်းရဲ့ သယ်ဆောင်ရာ ကို ပါသွားနိုင်ပါတယ်။

ဆိုလိုချင်တာကတော့ အထူးသဖြင့် ယောက်ျားလေးတွေပေါ့။ ကိုယ့်ချစ်သူအပေါ်ကို ချစ်ပေမဲ့ ဂရုမစိုက် အလေးမထားဘဲ ကြက်ဥလို အပေါ်ယံလွှာပါးပါးလေးပဲ ဂရုစိုက်မှု ကာကွယ်မှု ရှိတယ် ဆိုရင် ချစ်သူမိန်းကလေးတွေဟာ မလုံခြုံတဲ့ နှလုံးသားရဲ့ ဝေးရာကို ရောက်သွားတတ်ပါတယ်။ အဲဒါ ကြောင့် facebook က သူငယ်ချင်းတွေလည်း ချို့လရဲ့ ကြက်ဥလိပ်ပုစွန်အစာသွတ်လေးကို ကိုယ့် ချစ်သူလေးကိုကျွေးပြီး ချို့လပြောတဲ့ ဥပမာလေးနဲ့ ပိုဂရုစိုက်ဖို့ ခြိမ်းခြောက်ကြည့်ပါလားဟင်။ အဲဒါ ဆို ချစ်သူကောင်လေးတွေက ကိုယ့်ကောင်မလေး သူများ နောက်ပါမသွားဖို့ ကြက်ဥလို အလွှာပါးပါး နှလုံးသားမျိုးနဲ့ ချစ်ရဲတော့မှာ မဟုတ်လောက်ဘူး။

ဟိ...ဟိ...။

ချို့လ သူငယ်ချင်းလေးတွေ စမ်းကြည့်လို့ ရအောင် ကြက်ဥလိပ်

ပုစွန်အစာသွတ်လေးရဲ့ ချက်နည်းလေးကို ပြောပြလိုက်မယ်နော်။

ချိုလက အချစ်နဲ့ အစားအသောက်ကို ဒဿနလေးတွေအဖြစ် အမြဲ တွဲတင်နေကျဖြစ်ပြီး အဲဒီ ဒဿနလေးရေးပြီးမှ ချက်နည်းကို ပေးတတ် သည် ။ Public အဖြစ်တင်ပြီးနောက်မှာ ချိုလဖုန်းရဲ့ Data Connection ကို ပိတ်ထားလိုက်ပြီး ထုံးစံအတိုင်း ချစ်မေကြီးဆီ ပန်းကန်ယူ၍ အပြေး သွား လိုက်သည် ။

"မေကြီးရေ...မေကြီး"

"ဝေး...မေ...ဒီမှာ သမီးရေ၊ ကဲ...ပြောစမ်းပါဦး၊ ဘာတွေ ဆန်းသစ်တီထွင်လာပြန်ပြီလဲ"

မေကြီးက ဧည့်ခန်းထဲမှာ အလှထိုးပန်းအိုး ထိုးနေရင်းက လှမ်းမေး လိုက်တာမို့ ချိုလက ပြီးချင်ကြည်နူးစွာဖြင့် မေကြီးအနား သွားလိုက် ကာ...

"ဒီနေ့တော့ မရိုးမဆန်း နေ့လယ်စာပဲ စားစား၊ အဆာပြေလေးပဲစား စား အဆင်ပြေတဲ့ ကြက်ဥလိပ်ပုစွန်အစာသွတ်လေး လုပ်ထားတယ်၊ မြည်းကြည့်ပါဦး မေကြီးရဲ့ "

မေကြီးက ချိုလပေးလိုက်တဲ့ ပန်းကန်ထဲက ကြက်ဥလိပ်လေးကိုကြည့်ကာ သဘောတကျ ပြုံးလိုက်ရင်း...

"အင်း...ကျုပ်လည်း ညည်းလေးရဲ့ လက်ရာတွေ မြည်းရင်းနဲ့ ခန္ဓာ ကိုယ်က ဒီပုံပေါက်လာ ပြီ။ ဝိတ်လျှော့ဖို့ ထက် စားလို့ ခံတွင်းတွေ့ဖို့ က ပိုအရေးကြီးတယ် ဆိုတော့လည်း စားရဦးမှာ ပေါ့လေ"

မေကြီးက ကြက်ဥလိပ်ရဲ့ အရသာကို မြည်းစမ်းခံစားရင်း သဘော တွေ အကျကြီး ကျနေ တော့သည် ။

"အမလေး...ငါ့သမီးလက်ရာ တယ်ကောင်းပါလား။ ညည်းအဖေက တော့ ပြန်လာရင် စားလိုက်မယ့်ဖြစ်ခြင်း"

"အဲဒါကြောင့် အများကြီးကို လုပ်ထားတယ်။ သမီးတောင် တစ်ခု စဉ်းစားမိတယ်၊ ဒီ item ကို ဆိုင်မှာ အသစ်ထပ်တင်ရင် ကောင်းမလား လို့ ။ ဒီအစားအသောက်ကျတော့ မြန်မာပါးစပ်နဲ့ လည်း ခံတွင်းလိုက်တယ်လေ။ ဟုတ်တယ်မလား မေကြီး"

"အမလေး...တော်ပါအေ။ အဲဒါကတော့ မလုပ်ပါနဲ့ တော့။ ဆိုင်က သမီးဖွင့်ချင်လှချည်ပါရဲ့ ဆိုပြီးတော့သာ ဖွင့်တာ။ လူခွဲလည်း ရှိတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ။ ပြီးရင် သမီးပဲ ပင်ပန်းတာ။ လုပ်မနေနဲ့ ။ မေမေက သမီးလေး ဝါသနာပါတာကို မတားချင်လို့ လုပ်ခိုင်းရတာ။ ဟင်းချက်ရ ပြုတ်ရ အလုပ်ဆို တာ တကယ်လက်ဝင်ပြီး ပင်ပန်းပါတယ် သမီးရယ်။ သမီးမို့လို့ အပင်ပန်းခံတယ်"

မေကြီးရဲ့ စကားကြောင့် ချိုလက သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်မိသည် ။ အဲဒါကတော့ မိန်းကလေး အပီသလွန်နေသည့် ချိုလရဲ့ မွေးရာပါဖီဇလို့ ခေါ်ရမှာ ပဲ ဖြစ်၏။ ငယ်ငယ်လေးကတည်း က ဟင်းချက်ပြင်ဆင်ရတာကို ဝါသနာပါကာ အဲဒီမှ ချွန်ထွက်၍ ဟင်းချက်နည်းဆန်းဆန်းလေးတွေ ထွင်ချက်ကာ အဲဒီဟင်းနဲ့ လိုက်ဖက်တဲ့ ဥပမာယူလို့ ရတဲ့ အချစ်နဲ့ ဆိုင်တဲ့ အတွေးအခေါ် ဒဿနလေး တွေ၊ ဘဝနဲ့ ဆိုင်တဲ့ အတွေးလေးတွေ ရေးရတာကို အင်မတန်မှ ဝါသနာကြီးသူ ချိုလပါ။

ဆယ်တန်းဖြေပြီး အောင်စာရင်း စောင့်နေချိန်မှာ ချိုလက မေကြီးကို ထမင်းဆိုင်ဖွင့်ခိုင်းကာ ကိုယ်တိုင်ဦးစီးသော စီးပွားရေးအသေးလေးတစ်ခုကို စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည် ။ ချိုလလုပ်ချင်လှ ပါချည်ရဲ့ ဆို၍ မတားသာလို့ သာ ဆိုင်လေးတစ်ခုအဖြစ် တည်ပေးကာ ယုံကြည်မှုမရှိ

လေသော မိဘ တွေရဲ့ စိတ်ကို ဟာခနဲ ဟင်ခနဲဖြစ်အောင် ချီလရဲ့ လက် ရာတွေက အံ့ဩမှုပေးနိုင်၏။ talent ပါတယ် ပဲ ပြောမလား။ လက်ဆိပ်ရှိတယ်ပဲ ပြောမလား။ ဒါမှ မဟုတ် ကံကောင်းတယ်ပဲ ယူရမ လားမသိ။ လပိုင်းအတွင်းမှာ ပင် ချီလရဲ့ ထမင်းဆိုင်သေးသေးလေး ဟာ နေရာထပ်ချဲ့ရတဲ့ အထိ ရောင်းအား ကောင်းခဲ့တာဖြစ်သည် ။

ချီလ ဆယ်တန်းအောင်တော့ ဖေကြီးဆီက ဆုအဖြစ် ချီလ အင်မတ န်ဖြစ်ချင်လှသည့် ချက်နည်းပြုတ်နည်းစာအုပ် ထုတ်ပေးပါဟု တောင်း ဆိုသော်လည်း ဖေကြီးကော မေကြီးကပါ စဉ်းစားမည်ဟု စကားသုံး၍ ချီလကို အချိန်ဆွဲထား၏။ အဲဒီတော့လည်း တတ်သည့်ပညာ မနေသာ ဆိုသလို ချီလက အိမ်မှာ Food item အသစ်တွေ တီထွင်ချက်ပြုတ်၍ အ ချစ်နဲ့ ဆိုင်တဲ့ အတွေးလေး တွေကို အစားအသောက်နှင့်တွဲဖက်ကာ ရေးရေးပြီး Facebook ပေါ်တင်လျှင် ချီလရဲ့ status တွေ ကို အားပေး သော လက်မလေးတွေဟာ လေးငါးရာရှိလာသောအခါ celebrity မဟုတ်ပါဘဲ ရတဲ့ လက်မလေးတွေအတွက် အရမ်းပဲ ကြည်နူးလာ မိသည် ။

ချီလက Romantic Food Memu ဆိုပြီး Facebook မှာ Page တစ်ခု ထောင်ဖို့ အစီအစဉ် ရှိပေမဲ့ လောလောဆယ် မလုပ်ဖြစ်သေးဘဲ ကိုယ့်ရဲ့ တစ်ပိုင်တစ်နိုင် Account လေးထဲမှာ ပဲ Post တွေ တင်ဖြစ်နေတာဖြစ် သည် ။

"ဪ...ဒါနဲ့ သမီး ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းတက်ဖို့ ကိစ္စ မေကြီး စီစဉ် ထားပြီးပြီနော်။ ဝင်ခွင့် တင်ဖို့ တွေ လုပ်ဖို့ ရန်ကုန်ကို သွားရမယ်"

မေကြီးစကားကြောင့် ချီလက ပျော်ရမလို ဝမ်းနည်းရမလိုကြီးတော့ ဖြစ်သွားရသည် ။ ရန်ကုန်မှာ တက္ကသိုလ်တက်ရမယ်ဆိုတော့ ပျော်

တော့ ပျော်စရာကြီး ဖြစ်ပေမဲ့ ဒီမှာ လည်း ချိုလ မခွဲနိုင်စရာ အကြောင်းပြချက်တွေ အများကြီးပဲ ရှိလေသည်။ ။ ပြီးတော့ ချိုလရဲ့ အောင်စာရင်းအမှတ် ကလည်း သိပ်အကောင်းကြီး မဟုတ်တာကြောင့် ချိုလကတော့ အဝေးသင်တက်ဖို့ ပဲ စဉ်းစားသည်။

"မေကြီးရယ်...သမီးကတော့ distance ပဲ ယူလိုက်မလားလို့ "

"အယ်. . .မရပါဘူး။ Day ပဲ တက်ရမယ်။ သမီးအသက် ငယ်ငယ် လေးပဲ ရှိသေးတယ်။ University Life ကို ခံစားခွင့်ရရမှာ ပေါ့။ မေမေက သမီးကို B.com ရစေချင်တာ။ အမှတ်လည်း မီတာပဲဟာ။ အီကိုပဲယူ။ စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်တက်။ ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ။ သမီးလည်း ဝါသနာပါတဲ့ ဟာ"

မေကြီးက ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းတက်ခိုင်းတာတောင် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ် တက်စေချင်တာ ဘာလို့ ဆိုတာ ချိုလသိတာပေါ့။ ချိုလလည်း မေကြီးစိတ်ချမ်းသာဖို့ ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းသွားတက်ဖို့ ပဲ စဉ်းစားထားသည်။ ။ ချိုလ ကျောင်းသွားတက်ရင် ဒီကထမင်းဆိုင်ကို မပိတ်ပစ်ဘဲ ဆက်လက် လည်ပတ်ပေးမယ်လို့ လည်း မေကြီးဆီက ကတိရထားပြီးဖြစ်တဲ့ အတွက် ရန်ကုန်မှာ ပဲ တက္ကသိုလ် တက်ရမှာ ဖြစ်သည်။ ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရန်ကုန်ဆိုတာ အခွင့်အလမ်းများ စွာရှိသော ချိုလရဲ့ စိတ်ကူးတွေ တကယ်ဖြစ် ဖို့ နီးစပ်သောနေရာမို့ ချိုလရဲ့ သွားချင်စိတ်က ၆၀-၄၀ အနေအထားမျိုးမှာ ရှိပါသည်။ ။
